اخبار

هفته چهارم لیگ والیبال ملت‌ها

امضای حکم صعود

هفته سوم لیگ والیبال ملت‌ها با تداوم و تثبیت صدرنشینی ایران پیگیری شد تا پس از پنج سال امیدها برای صعود به فینال این مسابقات قوت یابد.

به گزارش ورزش سه، ایران در هفته سوم به میزبانی شهر والیبال‌خیز ارومیه سه برد متوالی مقابل سه تیم تراز اول والیبال دنیا؛ کانادا، لهستان و روسیه کسب کرد تا با ۸ برد و ۲۴ امتیاز به تنهایی در صدر جدول مرحله مقدماتی قرار گیرد.

دیگر تیم هشت برده این جدول برزیل است که با دو امتیاز کمتر از ایران در جایگاه دوم قرار دارد. دو تیم ایتالیا و روسیه با هفت برد سوم و چهارم هستند و فرانسه با شش برد جایگاه پنجم را در اختیار دارد. این پنج تیم بیشترین شانس حضور در فینال این مسابقات را دارند که به همراه آمریکای میزبان پس از یک هفته استراحت فینال دومین فصل از لیگ والیبال ملت‌ها را روزهای نوزدهم تا بیست و سوم تیرماه در شهر شیکاگو برگزار خواهند کرد. تیم‌های صربستان و لهستان با پنج برد و قرار گرفتن در رتبه هفتم و هشتم جدول همچنان دارای شانس صعود به فینال هستند. آرژانتین، کانادا و ژاپن با ۴ برد نهم، دهم و یازدهم هستند و کار سختی برای صعود دارند. تیم‌های بلغارستان (سه برد)، پرتغال و آلمان (دو برد) و استرالیا و چین (یک برد) پنج تیم قعر جدول هستند که فقط روی کاغذ شانسی اندک برای رسیدن به مرحله پایانی را دارند.

تاکنون تیم‌ها ۹ بازی از مجموع ۱۵ بازی خود در مرحله مقدماتی را انجام داده‌اند و هر تیم شش بازی دیگر پیش رو دارد که در دو هفته باقی‌مانده برگزار می‌کند تا چهره پنج تیم فینالیست فصل جاری مشخص شود. پنج تیم صدر جدول به همراه آمریکا در دو گروه سه تیمی فینال این مسابقات را برگزار می‌کنند.

امتیازات از دست رفته ۲تکواندوکار ایران جبران می‌شود؟

مدیر تیم‌های ملی تکواندو از برنامه فدراسیون جهانی تکواندو برای جبران امتیاز غیبت دو ملی‌پوش ایران در رقابت‌های قهرمانی جهان خبر داد.

آرش فرهادیان در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه با پیگیری‌های صورت گرفته از سوی کمیته ملی المپیک و فدراسیون تکواندو قرار است فدراسیون جهانی امتیازاتی را برای میرهاشم حسینی و عرفان ناظمی دو غایب ایران در رقابت‌های جهانی منچستر قائل شود، اظهار کرد: صالحی امیری رئیس کمیته ملی المپیک پیگیری زیادی برای گرفتن حق دو ملی‌پوش ما که با کارشکنی میزبان نتوانستند ویزای حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان را کسب کنند، انجام داد که جا دارد از او و وزارت ورزش قدردانی کنیم. نامه‌نگاری‌های مختلفی دراین‌باره با فدراسیون جهانی و کمیته بین‌المللی المپیک صورت گرفت و خوشبختانه به نتایج خوبی نیز رسیده است.

مدیر تیم‌های ملی تکواندو افزود: فدراسیون جهانی هنوز اعلام نکرده چه امتیازی را مطابق مقررات برای دو ملی‌پوش ما در راه کسب سهمیه المپیک در نظر گرفته اما فکر می‌کنم با توجه به پیگیری‌های صورت گرفته به نتایج خوبی دراین‌باره برسیم و بتوانیم تا حد امکان حق دو ملی‌پوش‌مان را بگیریم.

وی تاکید کرد: اینکه قرار است امتیازی به میرهاشمی و عرفان ناظمی بدهند یا اینکه در یک رویداد بین‌المللی امتیازات ویژه‌تری برای آن‌ها در نظر بگیرند مشخص نیست اما قطعاً تسهیلاتی را برای این دو تکواندوکار ایران برای جبران از دست دادن امتیاز کسب سهمیه المپیک قائل خواهند شد.

قراردادهایی که می‌توانست تمدید شود و نشد

برانکو- تیام؛ مورد مشترک مدیریت فوتبال ایرانی

جدایی برانکو ایوانکوویچ از پرسپولیس یک چالش بزرگ برای این باشگاه پرطرفدار شد و این شباهت زیادی به جدایی مامه تیام مهاجم سنگالی از استقلال دارد.

پول آنقدر قدرت دارد که لوئیز فیگو را از قلب کاتالان به مادرید ببرد و این ذات و فلسفه‌این تجارت بزرگ است

برانکو ایوانکوویچ زمانی از پرسپولیس جدا شد که در اوج شهرت و محبوبیت قرار داشت. او سه قهرمانی لیگ برتر، یک جام حذفی، ۱ سوپرجام و یک مدال نقره لیگ قهرمانان آسیا را تنها در چهار سال همراه این تیم به دست آورد هرچند خیلی از پرسپولیسی‌ها نایب قهرمانی در اولین فصل حضور او را نیز قهرمانی تلقی می‌کنند.

به گزارش ورزش سه، برانکو در حالی از پرسپولیس رفت که تا آخرین لحظه انتشار خبر توافقش با الاهلی عربستان، این ذهنیت وجود داشت که می‌توان او را برای یک فصل دیگر نگه داشت. در واقع مدیران پرسپولیس برای تمدید قرارداد با برانکو و حال مشکل آن فرصت‌های مناسب را از دست دادند و تلاش‌های دقیقه نودی آن‌ها نتیجه‌ای نداشته است. این شباهت زیادی به ماجرای جدایی مامه تیام از استقلال دارد.

زمان‌شناسی و روانشناسی مدیریتی

مدیران پرسپولیس همان اشتباهی که مدیران استقلال در قبال مامه تیام انجام دادند را درباره برانکو هم تکرار کردند. مدیران استقلال در همان روزهایی که مهاجم سنگالی در این تیم بازی‌های درخشانی انجام می‌داد باید قرارداد او را تمدید می‌کردند اما آن‌ها همه چیز را به آخر فصل و پایان قرارداد تیام موکول کردند و نتیجه‌اش این شد که مهاجم گلزن این تیم به پیشنهادی به مراتب بهتر (از نظر مالی) پاسخ داد و رفت.

به نظر می‌رسد در وهله اول مدیران و مسئولان و سپس هواداران باید دیگر این واقعیت را بپذیرند که فوتبال قبل از هرچیز یک تجارت پولساز و بزرگ است. در ایران اما متاسفانه مدیران به این موضوع دامن می‌زنند و به نوعی همه به این عادت کرده‌اند که بخش زیادی از مسئولیتی که برعهده دارند را از روی دوش خودشان برداشته و به گردن طرف مقابل بیندازند. به خصوص که یک خارجی باشد و از ایران برود آن وقت دیگر همه مسئولیت بر دوش آن‌ها خواهد بود.

مدیران پرسپولیس براساس عادت قدیمی، منتظر این بودند که برانکو وفاداری و تعصب به خرج دهد و بین پیشنهاد ۳ میلیون دلاری الاهلی و وضعیت بحرانی مالی و مدیریتی پرسپولیس، در این تیم بماند؛ انتظاری عجیب که غیرمتناسب با قوانین و ضوابط یک تجارتی به بزرگی فوتبال است. مدیران استقلال هم تصور می‌کردند تیام در این مدت کوتاه که لباس آبی را به تن کرده باید تعصب و وفاداری بی‌حد و حصری خرج کند.

البته که هم برانکو و هم تیام آنقدر از حضور در پرسپولیس و استقلال و میزان محبوبیتی که داشتند راضی بودند که اگر در زمان مناسب برای تمدید قراردادشان اقدامات لازم می‌شد، هردو احتمالا می‌ماندند و شاید اتفاق‌های متفاوت‌تری از آنچه امروز رخ داده است می‌افتاد. هواداران استقلال هرگز مدیران‌شان را به خاطر جدایی مامه تیام نبخشیده‌اند و هنوز هم اخبار غیرموثق بازگشت این مهاجم بیش از هر خبر دیگری برای هواداران جذابیت دارد.

رفتن برانکو نیز می‌تواند تبدیل به نقطه تاریک مدیریت افرادی باشد که شاید صد درصد در عدم تمدید قرارداد مقصر نباشند. اما آنچه مشخص است اینکه پرسپولیسی‌ها می‌توانستند این اقدامات برای تهیه پول برانکو را زودتر از این حرف‌ها انجام داده و در پایان فصل تکلیف سرمربی تیم‌شان را می‌دانستند.

فوتبال در حال حاضر یکی از مهم‌ترین تجارت‌های جهان است و این توقع زیادی است که بخواهیم برانکو پیشنهاد بالای دیگر تیم‌ها را نادیده بگیرد آن هم در حالی که مدیران پرسپولیس می‌توانستند با اقدامات سریع‌تر و به موقع او را مجاب به ماندن کنند.

این موضوعی است که هواداران و رسانه‌های فوتبالی ایران نیز باید یک بار برای همیشه بپذیرند که فوتبال یک بیزینس جدی و بزرگ است و پول در آن حرف اول را می‌زند. پول آنقدر قدرت دارد که لوئیز فیگو را از قلب کاتالان به مادرید ببرد و این ذات و فلسفه این تجارت بزرگ است.

سومین جدایی رحمتی از استقلال

چه کسی بیشتر ضرر می‌کند؟

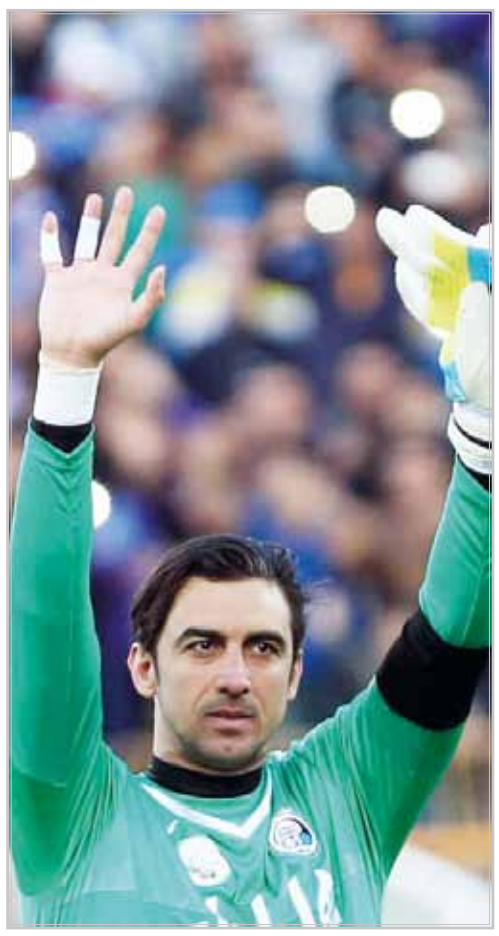

رابطه پر فراز و نشیب رحمتی و استقلال برای سومین بار به جدایی رسیده است.

به گزارش وب‌سایت نود، مهدی رحمتی تصمیم به خداحافظی از استقلال گرفته و مقصدش، مشهد و باشگاه پدیده است. استقلالی‌ها برای سومین مقطع، باید بازی کردن بدون او را تمرین کنند. اتفاقی که در دفعات قبل، برای‌شان زیاد شیرین نبود و باعث شد رحمتی دوباره به این تیم برگردد.

البته این بار بعید است سن و سال رحمتی، اجازه چهارمین وصلت او و استقلال را بدهد. رحمتی بدون استقلال، هم قهرمان لیگ برتر شده و هم سقوط کرده است. دورانی که مرورش نشان می‌دهد فصل بعد، یک رقابت شخصی و جذاب بین او و تیم سابقش شکل می‌گیرد.

شماره یک تیم ملی

رحمتی برای اولین بار در دوران دوری از استقلال به پیراهن شماره یک تیم ملی رسید. او لیگ پنجم و ششم، در کنار طالب‌لو دروازه‌بان استقلال بود. لیگ ششم، طالب‌لو بیشتر بازی‌ها درون دروازه قرار گرفت و رحمتی هم در پایان فصل از استقلال رفت. پیوستن به مس کرمان، به نقطه عطفی در فوتبالش تبدیل شد. او با درخشش در مس کرمان بعد از جام ملت‌های ۲۰۰۷ توانست شماره یک تیم ملی بشود و بازی‌های درخشانی انجام دهد. استقلال هم بدون رحمتی اوضاع بدی نداشت. آن‌ها لیگ هفتم بدترین رتبه تاریخ‌شان در لیگ برتر را به دست آوردند اما آخر فصل، با قلعه‌نویی قهرمان جام حذفی شدند و فصل بعد به قهرمانی لیگ رسیدند.

پرافتخارتر از استقلال

رحمتی لیگ نهم، از بین پیشنهادات پرتعدادش سپاهان را انتخاب کرد. پرسپولیس، جدی‌ترین رقیب سپاهان برای خرید رحمتی بود و شایعه بازگشت او به استقلال هم شنیده می‌شد. رحمتی در سپاهان دو فصل عالی را گذراند و هر دو فصل به قهرمانی رسید. جایگاهش در تیم ملی هم محکم‌تر شد. رحمتی پس از دو قهرمانی کنار سپاهان، با مجموع سه قهرمانی از تعداد قهرمانی‌های استقلال در لیگ برتر عبور کرد. بعد از پایان لیگ دهم، او با قراردادی پر سر و صدا به استقلال برگشت.

سقوط به لیگ یک

لیگ چهاردهم، رحمتی برای دومین مقطع از استقلال جدا شد. او سه فصل نسبتا خوب را در استقلال گذرانده بود و یک قهرمانی لیگ و یک قهرمانی جام حذفی، کارنامه موفقی برایش محسوب می‌شد اما تیره شدن روابط با قلعه‌نویی ماجرا را عوض کرد. رحمتی به پیکان پرستاره پیوست و فروزان جای او را در استقلال گرفت. رحمتی و پیکان کنار هم نتایج بدی گرفتند و نیم فصل دوم با مرفاوی، نتایج‌شان بدتر هم شد تا جایی که پس از یک نیم فصل بدون برد، به لیگ یک سقوط کردند. استقلال هم بدون رحمتی، با شکست در هر دو دربی رفت و برگشت ششم شد و قلعه‌نویی مجبور شد این تیم را ترک کند. بعد از پایان فصل، با جدایی قلعه‌نویی اوضاع به نفع رحمتی عوض شد و او به عنوان کاپیتان به استقلال برگشت.

آخرین جدایی

جدایی سوم رحمتی و استقلال، مثل طلاق سوم بعید است بازگشتی داشته باشد. بر اساس اطلاعات سایت سازمان لیگ، رحمتی هفتم تیر ماه امسال ۳۹ ساله می‌شود و احتمال بازگشت او به استقلال در سال‌های آینده ضعیف است. رحمتی بدون استقلال، بیشتر از این تیم قهرمان شده و البته یک سقوط هم در کارنامه‌اش دارد. استقلال هم بدون رحمتی، هم به قهرمانی لیگ رسیده و هم فصل‌های تلخی مثل لیگ هفتم و چهاردهم را پشت سر گذاشته است. فصل آینده رویارویی آن‌ها نشان می‌دهد این جدایی به نفع کدام یک تمام می‌شود. مثل لیگ هشتم استقلال برنده خواهد شد، مثل لیگ نهم و دهم به نفع رحمتی است یا مثل لیگ چهاردهم یا هر دو سر آن بازنده خواهند بود.

خبر

سوپرجام که هیچ، سوپرمارکت را هم تعطیل می‌کنید!

تصمیم سازمان لیگ برای برگزار نکردن بازی سوپرجام فوتبال ایران، ساده‌ترین و در عین حال بدترین تصمیم ممکن در شروع فصل جدید مسابقات باشگاهی بود.

به گزارش ایسنا، قهرمانی پرسپولیس در لیگ برتر و جام حذفی، مسئولان سازمان لیگ را وادار به برگزاری جلسه و اتخاذ تدبیر مناسب برای پر کردن خلاء قانونی برگزاری بازی سوپرجام فوتبال ایران کرد. متولیان مسابقات باشگاهی هم کنار هم نشستند و تدبیر کردند تا نهایتاً این بازی با استدلالی عجیب برگزار نشود و پرسپولیس به دلیل قهرمانی در دو مسابقه باشگاهی ایران، قهرمانی سوپرجام را بدون برگزاری بازی به دست آورد.

این تصمیم در حالی گرفته شد که در کشورهای صاحب سبک از فرصت برگزاری سوپرجام پیش از شروع مسابقات باشگاهی بهره می‌برند چون این دیدار میان تیم‌های قهرمان لیگ و جام حذفی برگزار می‌شود و طبیعتاً دو تیمی در این بازی حضور دارند که توانستند فصل گذشته کیفیت بسیار بالاتری را نسبت به سایر تیم‌ها ارائه دهند و به قهرمانی برسند. برگزاری چنین دیداری در شروع مسابقات - که هنوز از هیجان کمی برخوردار است- می‌تواند شور و نشاط و حس رقابت را میان تیم‌ها ایجاد کند وگرنه اهدای یک جام برای یک بازی، توجیه دیگری ندارد.

برخی از کشورها از جمله اسپانیا قبلاً بازی سوپرجام را به صورت رفت و برگشت برگزار می‌کردند که نتایج بسیار خوبی هم به دنبال داشت و در فصل پیش رو سوپرجام اسپانیا به صورت چهارجانبه برگزار می‌شود تا سود بیشتری از آن حاصل شود.

حال مسئولان فوتبال ایران که از چهار سال قبل استارت این بازی را زدند، بعد از سه فصل، نهایتاً تصمیم گرفتند به خاطر وجود قهرمان مشابه در لیگ و جام حذفی، بازی را برگزار نکنند. آن‌ها با این توجیه و تدبیر، به نوعی ناتوانی خود در برگزاری بازی سوپرجام میان پرسپولیس و سپاهان یا پرسپولیس و داماش را پوشش دادند چرا که هر دو بازی در فصل گذشته با حواشی متعددی همراه بود و پای نهادهای امنیتی و دولتی را هم وارد فوتبال کرد و حتی کار به عذرخواهی مهدی تاج و ورود کمیته اخلاق و محروم کردن چندین نفر کشید.

اکنون به جای اینکه نقاط ضعف موجود در برگزاری بازی‌های مذکور رفع شود، راهکار پوششی و دور زدن صورت مسئله اتخاذ شده است. این اتفاق به کرات در گذشته رخ داده و همه از نیت موجود در پشت این تصمیم خبردار هستند. حتی پرسپولیسی‌ها هم که بدون انجام بازی جامی را به ویترین افتخارات خود اضافه می‌کنند، از این موضوع خوشحال نیستند و در انتظار تجدید نظر درباره این تصمیم به سر می‌برند.

این تصمیم در حالی گرفته شده که فوتبال ایران ادعای برگزاری بازی‌های بین‌المللی در حد فینال لیگ قهرمانان آسیا را دارد و مشخص نیست اگر توان برگزاری بازی ساده‌ای مانند سوپرجام وجود ندارد، چطور می‌توان رویدادهای بزرگ‌تر را در آینده برگزار کرد؟ چه تضمینی وجود دارد که مسئولان و متولیان کنونی فوتبال در رویدادهای دیگر، توان مدیریتی لازم را داشته باشند؟ با روندی که پیش می‌رود، مدیران فوتبال به زودی اداره یک نهاد کوچک در حد سوپرمارکت را هم به صلاح نمی‌بینند، چه برسد به سوپرجام!

بررسی نیمکت‌های لیگ نوزدهم

سرمربی فصل آینده سه تیم مشخص نیست، ۱۲ تیم سرمربی‌شان مشخص شده و یک تیم هم احتمالا تا یکی دو روز آینده معرفی می‌کند. به گزارش وب‌سایت نود، از ۱۶ نیمکت لیگ برتر فقط تکلیف چهار نیمکت مشخص نشده است. در اتفاقی دور از انتظار یکی از این نیمکت‌ها متعلق به پرسپولیس است. شایعه‌های منتشر شده خبر از توافق برانکو با الاهلی می‌دهند و احتمالا مدیران پرسپولیس بعد از چهار فصل باید دنبال مربی جدیدی بگردند. البته فقط پرسپولیس نیست که در فاصله فقط ۴۵ روز مانده تا شروع فصل جدید، هنوز سرمربی لیگ نوزدهم‌اش مشخص نشده است.

نامعلوم

به نظر می‌رسد طوفان برانکو در پرسپولیس تمام شده و این مربی قصد دارد به الاهلی برود. اتفاقی که اگر رخ دهد، کار مدیران این باشگاه خیلی سخت می‌شود. هواداران پرسپولیس در این چند فصل با برانکو به قهرمانی عادت کردند و انتظار دارند یک مربی روی نیمکت تیم‌شان بنشیند که راه پروفسور را ادامه دهد. نفت آبادان هم بعد از جدایی سرجیو هنوز نتوانسته تیم فصل بعدش را جمع و جور کند. آبادانی‌ها تازه مدیرعامل فصل جدیدشان را می‌شناسند و همچنان برای مشخص شدن تکلیف نیمکت تیم‌شان باید منتظر بمانند. دیگر تیم بلاتکلیف لیگ، نفت مسجدسلیمان است. تیمی که تا آخرین روز لیگ هجدهم جزو سهمیه‌های سقوط به لیگ یک بود، ولی برای آن‌ها درس عبرتی نشد و همچنان دست روی دست گذاشتند.

احتمالی

بین تیم‌هایی که هنوز مربی‌شان مشخص نشده، فقط نیمکت نساجی است که احتمالا تکلیفش تا یکی دو روز آینده مشخص می‌شود. شنیده شده مدیران نساجی با مهدی تارتار و رضا مهاجری صحبت‌هایی داشتند و احتمالا به زودی رضا مهاجری به عنوان سرمربی نساجی فعالیتش را شروع می‌کند.

قطعی

سپاهان با امیر قلعه‌نویی ادامه می‌دهد. استقلال استراماچونی را آورده. پدیده و یحیی باز هم دنبال شگفتی‌اند. دنیزلی با تراکتور به ایران برگشته. ذوب و علیمنصور زوج رویایی‌شان را پیدا کردند. سایپا بازوبند را از ابراهیم صادقی گرفت و نیمکت تیم را به او هدیه داد. جواد نکونام به فولاد رفت. پیکان و فرکی با هم ادامه می‌دهند. پارس‌جنوبی‌جم فراز کمالوند را آورده. ماشین‌سازی دوباره به رسول خطیبی رسید. شاهین بوشهر با عبدالله ویسی و گلگهر سیرجان هم با وینگو به لیگ برتر رسیدند و مربی‌شان را تغییر ندادند.

الهه احمدی: شرایط سخت‌تر شده اما امیدوارم مدال المپیک بگیریم

تیرانداز ملی‌پوش گفت: شرایط تیراندازی با توجه به مسائل خاصی که در ورزش وجود دارد سخت‌تر شده است اما امیدوارم که دست تیراندازی در المپیک توکیو به مدال برسد.

به گزارش ایسنا، الهه احمدی در مورد شرایط تمرینی تیم ملی تیراندازی اظهار کرد: ۱۰ روزی است که از مسابقات جام جهانی مونیخ آمده‌ایم. بعد از دو هفته استراحت قرار است تمرینات خود را برای آمادگی در آخرین مسابقات جام جهانی در ریو آغاز کنیم. امیدواریم که در ریو به تعداد نفراتی که سهمیه المپیک ۲۰۲۰ را می‌گیرند اضافه شود.

وی ادامه داد: ما تاکنون برای المپیک توکیو تنها یک سهمیه داریم که نجمه خدمتی گرفته است. نجمه خیلی نزدیک است و بسیار شانس دارد تا بتواند در المپیک مدال‌آور باشد، اما شرایط تیراندازی را همه باید درک کنند. تیراندازی یک رشته انفرادی، رکوردی و سخت است. حتی تا الان که ۴ جام جهانی گذشته ما نتوانستیم سهمیه‌های خود را زیاد کنیم. امیدوارم در دو مسابقه باقی مانده بتوانیم تعداد سهمیه‌های خود را افزایش دهیم. هرچه تعداد سهمیه‌ها بیشتر باشد شانس برای کسب مدال المپیک بیشتر می‌شود.

احمدی به مشکلات تیراندازی اشاره کرد و گفت: نباید فراموش کنیم که شرایط تیراندازی با توجه به مسائل خاصی که در ورزش وجود دارد سخت‌تر شده است. تیراندازی رشته‌ای پر هزینه و پر خرج است. با قضایای مالی پیش آمده ما شرایط خیلی سختی را سپری می‌کنیم. در رشته ۵۰ متر که نیاز به شلیک داریم کمبود فشنگ ما را بسیار آزار می‌دهد با اینکه در این رشته شانس زیادی حتی برای کسب مدال وجود دارد.

وی ادامه داد: خوبی تیراندازان این است که تلاش می‌کنند و امید زیادی دارند. همین امید زیاد باعث می‌شود که با همه کمبودهایی که نسبت به رقبا داریم باز هم تمرینات خوبی داشته باشیم و ادامه دهیم و در مسابقات به رقبایمان نزدیک باشیم.

احمدی در پایان گفت: امیدوارم که تعداد سهمیه‌ها زیاد شود و بتوانیم در المپیک ۲۰۲۰ که برای تیراندازی سرنوشت‌ساز است درخششی که در المپیک ریو وجود داشت ادامه داشته باشد و درخشان‌تر هم شود. امیدوارم که دست تیراندازی در المپیک توکیو به مدال برسد.